

Record familiar de Salvador Videllet

Abocat al riu, al Passeig de l'Ebre de Tortosa, veig que un home s'acosta, amb el cap mirant a terra. Me'l miro dues vegades, i em dic: "Aquest el conec". Ell també em mira, em reconeix i, com que el nom de pila és el mateix, exclamem: "Hombre, Xavier!"

És Xavier (Javier, com li diuen a Tortosa i a Benifallet) Ferré Rey, natural d'aquest poble, on va néixer el 1943, home de múltiple empenta humana, social i laboral, i que es casà ja fa un fotral d'anys amb Mercè Videllet Badia, una de les netes d'aquest homenot de terra fluvial anomenat Salvador Videllet Sol -dit Blanquet- (Tortosa, 1873-1961), conegut com "heroi de la riuada de 1907" per haver salvat, enmig del tràgic desborda-

ment de l'Ebre, aquell octubre, setanta-vuit persones que cridaven auxili a les hortes tortosines.

Una gesta humana, com poques s'han vist. Jo coneixia una mica aquesta història per haver participat en els actes de reconeixement que, noranta anys després, el 1997-98, els Amics de l'Ebre, al Museu sota el Pont del Mil·lenari de Catalunya, van dedicar a la seva memòria: la inauguració d'un monument escultòric (davant l'Auditori Felip Pedrell, de Tortosa, obra avui desapareguda per l'ampliació d'aquest edifici), l'exposició al citat Museu de l'Ebre sobre *La riuada de 1907 i els seus herois*, la publicació d'un número monogràfic, el segon de la revista *Som* (desembre 1997), editat pels Amics

de l'Ebre, amb un complet treball de recerca de l'historiador Josep Sánchez Cervelló (Flix, 1958), i per la lectura, també, d'un text periodístic pioner (*La Veu del Baix Ebre*, 31 d'agost de 1990), degut al cronista tortosí Josep Àngel Odena, ja traspasat (que jo havia conegut quan el president Tarradellas baixava pel sud), una crònica plena de sentiment, relatant amb testimonis supervivents l'epopeia del salvament, en la que reclamava que Salvador Videllet -pagès de raça, llaguter, gran coneixedor del riu i creador d'una fàbrica de guix a Benifallet- fos honorat "com un dels nostres personatges més rellevants i de major veneració".

Així es va fer. I, gairebé trenta anys més tard, i després d'algun temps sense veure'ns, retrobo Javier Ferré sobre les aigües d'aquest mateix riu - ara massa manses i tot- que el iaio de la seva dona va desafiar amb una simple muleta i un ajudant, l'Enric Solé Moreno. Javier Ferré, a qui vaig conèixer els anys vuitanta en els sopars

col·loquis que organitzaven els Amics de l'Ebre -fundats pels tortosins Salvador Tarragó (1941) i Manel Bestratén (1949)-, em passeja pel barri de Ferreries i em porta a la botiga on té documents sobre Videllet, que generosament m'ofereix, on puc veure la seva fotografia, i la de la seva esposa, Pilar Andreu Roca, del barri de Remolins, unes imatges que reflecteixen la duresa de la vida a la terra i, pel que sabem, una noblesa i bondat de caràcter, que ara trobem a faltar en molts casos.

I és que Benifallet, sobre la riba esquerra de l'Ebre, d'on és fill Javier, a més de ser el poble d'adopció de Blanquet, té una història rica en fets i personatges, un dels quals, Francesc (Paco) Cots Alcoverro, recollí en el seu llibre *Benifallet entre dos segles* (Tortosa, 1996), on relata que ell mateix, a la taverna familiar de la Mantons, havia vist i escoltat, a les velleses, l'"heroi de la riuada de 1907".

Quan entro al poble, no m'és difícil

Xavier Garcia
escriptor

imaginar quin xivarri popular es devia armar a Ca La Mantons, no puc oblidar que allí vaig estar (ja reconvertida la taverna en residència familiar) amb Paco Cots (que un dia, a Tortosa, em va dir: "Si mai veniu a Benifallet, pregunteu pel poeta. No teneu pèrdua, soc jo"). I quan em planto al Bar del Panxo, a peu de carrer-carretera, on para l'autocar de línia, recordo que Javier em va dir que allí va néixer ell, amb son pare treballant al Balneari de Cardó.

Per rematar, Javier em diu: "L'abuelo no va salvar tota aquella gent per cobrar. I no va voler cobrar. Ho va fer per humanitat". Quanta història de dignitat, valga'm Déu!

Àrea #DeltebreTerritori
Gestió Territorial

Edicte

El ple municipal en la seva sessió ordinària de data 20 de juny de 2024 va adoptar els següents acords:

"PRIMER.- Desestimar les al·legacions presentades per la interessada contra l'acord de ple municipal de data 25 d'abril de 2024 i aprovar amb caràcter definitiu la descripció concreta i individualitzada del terreny ubicat al c/Ignasi, cantonada

CULTURA